

II НАГРАДА

Божидар Иванов

54 СОУ „Св. Иван Рилски“ – София

ПРАВИЛОТО ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

Един приятен и топъл ден се задава в японското село Чиоха. Слънцето едва е изгряло, а вече младите ниндзи чакат учителя им да дойде. Всяка сутрин те тренират уменията си в близката гора. След няколко минути чакане, техният учител пристига.

– Момчета! Днес тренировката ще включва битка с моите живи кукли! Ще трябва да надвиете куклите и да вземете звънциите, които съм им закачил!

– Но, учителю...! – обадило се едното момче

– Кажу, Зуки.

– Ще има ли някаква награда?

– Естествено, че ще има! – отвърнал учителят. Този от вас, който събере най-много звънциета, ще обядва. Другите ще го гледат.

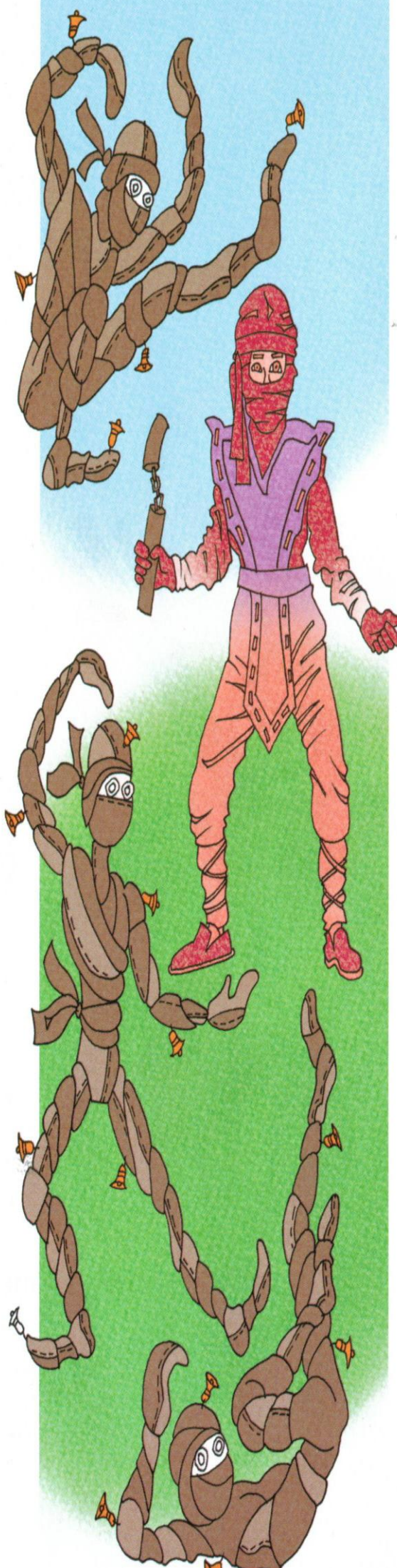
Започнала битката и момчетата надвили куклите. След това преброили кой колко звънци е събрал. Най-младият събрал най-много.

– Зуки, ето ти обяда. Ти си го спечелил, така че не го споделяй с никого.

Учителят изглеждал строг, но всъщност той много държал на учениците си.

– Деца, вие стойте тук, аз си забравих книгата за упражнения. Връщам се след малко.

Учителят тръгнал по пътеката, ала се скрил в храстите, за да наблюдава децата. По-големите момчета били гладни

и помолили по-малкия си приятел да им даде малко от храната. Той наистина не се сдържал им дал малко ориз.

Тогава учителят изскочил от храстите. Децата се уплашили.

– Извинявайте, учителю! Ние се провалихме – казали те.

– Нищо подобно, деца. Вие се справихте отлично – отговорил учителят.

– Но ние нарушихме правилата!

– Ех, деца! Тези, които нарушават правилата, са нещастници... Но тези, които изоставят приятелите си са още по-големи. Важното е, че вие нарушихте правилата, но успяхте да се нахраните и не обърнахте гръб един на друг.

